

כשהע"רה עולה בלהבות

יש לנו רק דבר אחד בראש!

מרנן ורבנן שליט"א זועקים

יזכנו להגדיל

על דבר אחד אין חולק:

אין לנו דבר יותר חשוב מאשר העתיד הרוחני של ילדינו!

ברגעים המרגשים של החיים, האיחול הכמוס ביותר מתגלה ומתפרץ. כבר בחדר הלידה, מיד אחר הפצעתם לאוויר העולם, כולם מאחלים ומברכים: **"שתזכו לגדלו לתורה!"** האיחול הזה, ציפור נפשו של כל הורה בישראל, חוזר על עצמו בכל הזדמנות: בשלום זכר. בברית מילה. בבר מצוה. זוהי השאיפה העמוקה ביותר שלנו: **שנזכה לראות את בנינו זוכים לגדול מחוברים בנפשם ונשמתם וכל הווייתם לתורה, לחיים מרוממים של בן ישיבה.** מול נרות השבת, אִם-הבנים מוחה דמעה, מתפללת-מייחלת: "וזכנו לגדל בנים ובני בנים, חכמים ונבונים... אוהבי ה' יראי אלקים... בה' דבקים ומאירים את העולם". בכל בוקר בברכות התורה, אנו מזילים דמעות כמים: **"ונהיה אנחנו וצאצאינו".**

כל החיים, על כל האתגרים הכרוכים בצער-גידול-בנים, מועדות פנינו אל אותה מטרה נכספת ונעלה:

לזכות לבנים צדיקים!

אלה-אלה פרפורי הלב המציפים אותנו בשעה שאנו מכניסים אותם בשערי הישיבה. כאשר אנחנו לומדים איתם בשבת. בכל עת שאנו עומדים מרחוק ועוקבים בציפייה דרוכה אחר נתיב גדילתם. מי יכול לתאר רגשות של הורים בישראל. רחשי לב חבויים. חרדה קיומית מרעידה, המרטיטה את כל נימי הנפש והנשמה, בלילה, כאשר אנחנו נזכרים בבן הלומד בישיבה. והלב יודע, יודע היטב, עד כמה דווקא הדור שלנו זקוק לחיבור פנימי, לחוויה רוחנית – בשביל שהגחלת הזו, שדורות עמלים ומתייגעים לשומרה ולטפחה, ללבונה ולהבעירה, לא תכבה... הרי למרות שהישיבות הקדושות משקיעות את מיטב המאמצים בכדי לבנות את קומתו של הנער, ומעניקות כל כך הרבה אוצרות-חיים, תורה ויראה, עדיין, בימי דפגרי, ב'בין הזמנים' ובשאר זמנים נסיונות הדור והתקופה מקיפים כל בן ישיבה. רוחות שאינן מצויות מנשבות מחוץ לתיבה. ואנחנו, כל מה שאנחנו רוצים, זה רק לדעת שהבן שלנו מוגן. שהקרירות הגדולה השוררת בחוצות, לא תיכנס פנימה. לא תחדור לעצמותיו.

אבל כמו תמיד, הבעיה היא... שאנחנו דואגים לכולם, וקצת שוכחים מעצמינו...

צרכי עמך מרובים. כמעט לכל דבר הנוגע ללבנו אנחנו פותחים את הלב ואת הכיס: אנחנו מתרגשים מסיפורי צדקה מסמרי שער, ממקרי מצוקה וחסד, מקירוב נפשות רחוקות-תוהות לצור מחצבתם, מהושטת עזרה וסיוע לחולים. מאינספור פרויקטים ומיזמים קדושים ויקרים... אבל כאן אנחנו צריכים לעצור לרגע ולשאול את עצמינו: **האם תמונת-המצב בימינו איננה של 'עייירה בוערת'?** הרי זהו ציפור הנפש. בשביל מטרה זו באנו לעולם: בכדי להעמיד לריבוננו של עולם דורות של בני תורה, יראים ושלמים, 'גוטע קינדער' הלומדים את תורתם ומקיימים את רצונו! זו המטרה הכי עליונה, הכי נשגבת – והיא זו שצריכה לעמוד לנגד עינינו יום יום, שעה שעה.

הרי אנחנו מוכנים לעשות הכל בשביל עתידם הרוחני של ילדינו!
הרי אנחנו מבינים שבמציאות של היום צריך לפעול אחרת!
הרי אנחנו מבינים ש"חיינו קודמים", ולפני הכל, ואחרי הכל, בראש סולם העדיפויות עלינו להציב את הילדים!

העיירה כולה כמרקחה. שריפה משתוללת. אש מתלקחת. בתים עולים בלהבות.
הופכים למאכולת אש.

כולם אצים-רצים, מבוהלים. לא נושמים. שופכים דליי מים. מושכים צינורות וזרנוקים.
מנסים להציל מה שאפשר. להגן על הבית. לוודא שהילדים רחוקים כמטחוי קשת מן
הסכנה. שמורים ובטוחים במקום מבטחים.

רק זונדל מתהלך בשאננות. מסייע לשכן. סוחב דלי בשביל המשפחה המסכנה
המתגוררת במורד הרחוב. מושיט יד פה, זורק עצה טובה שם. רגוע. גומל חסד
בניחותא, כמו יש לו את כל הזמן שבעולם.

עד שבא אליו ידידו ודפק על כתפו בתימהון:

זונדל זונדל, מה קורה איתך?!

מה זה היה לך, לגמול עכשיו חסדים עם כולם, חוץ מאשר עם
עצמך?! איפה הילדים???

מי מכבה את הלהבות המשתוללות עכשין, ברגע זה ממש, בסלון
ביתך, הורסות ומחריבות כל חלקה טובה?!

מה קורה עם ביתך, עם בשרך ועצמך?!

**חייך.
קודמים!**

ואנחנו?

**זונדל
כבר
התפכח!**

הילדים שלנו מתחננים אלינו:

אנחנו רוצים להרגיש מחוברים!

הם 'שפיצים', הם 'מתמידים', הם 'למדנים', הם 'מפלפלים', הם 'בני תורה', הם שוקדים על תלמודם, משננים את השיעורים.

הם עושים הכל בדיוק לפי הספר, בדיוק כמו שאמרנו להם, בדיוק כמו שצריך...

אבל משהו בפנים, בתוך הנפש פנימה, עדיין מרגיש חסר.

המוני בני ישיבות מתהלכים עם הרגשה ש...

אולי האנשים בסביבתי איננו ממש. אין באמת אומדן כל היום, וגם מלאכה בכוונה, אבל אם תשאל אותי בכנות: מי אני? או בטוח שתהיה לי תשובה בשבילי, כי גם ביני לבין עצמי - אין לי תשובה...

אני לא מרגיש את היסוד בלימודי שכולם מזכירים עליו. לא מרגיש געשה בתפילה. אין לי שמחה בקיום המצוות. וביננו, אני פועל הרבה מאחורי חזרתי...

המוני הפנימי שלי לא באמת מחובר!
אין מרגיש מחובר!

והניתוק הזה, אוי, כמה שהוא מסוכן!

כי כשמשהו בפנים לא רגוע, מתחילים לחפש בחוץ...
וה'חוס' של היום - רוחש סכנות ופיתויים...

וכאן מזדעקת השאלה:

אז מה אנחנו יכולים לעשות?
איך אפשר לחבר אותנו?
לתת לו משמעות וטעם בחיים?

זה בידיים שלנו!

האיחוד

הפתרון ההיקפי לעתידו הרוחני של בן הישיבה

תודה לה' זכינו שכיום בחורי ישראל מתייגעים בלימוד בישיבות הקדושות, שהם כור ההיתוך לרוחניות של כל בחור ובחור, למלא את כריסו בלימוד התורה, תפילה ומצוות, כדי לצמוח בסביבה קדושה וטהורה. ואין כאן צל של ספק שזהו יסוד היסודות של היהדות החרדית. אך בלע"ה עולם הישיבות גדל לעומת מה שהיה בעבר פי עשרות מונים, וכמעט ולא שייך להעניק לכל בחור את הקשר האישי ואת החיות, כדי שיתחבר לעולמו הפנימי. כמו כן סכנות רבות אורבות בימי דפגרי שבהם הבחורים אינם נמצאים במסגרת הישיבתית ויש חשיבות עליונה להוסיף בשמירה על הקנינים הנפלאים שזכו לרכוש במשך הזמן בישיבה. לצערינו רגע כמימרא עלול להוריד בחור לשאול תחתית.

מתחת ל'רדאר', בלי לשים לב, הפך האיחוד, בעקביות ובהתמדה, למנוע הצמיחה של בני הישיבות בימינו. הפעילות העניפה חובקת את עולמו של בן הישיבה, ומעניקה לו מעטפת אדירה ועוצמתית בישיבה, בבית ובקהילה.

החל מגיל 11, לקראת כניסתו לישיבה קטנה, ועד נישואיו - עוטף האיחוד את עולמו של הבחור, באמצעות מגוון תוכניות וכלים המותאמים לכל שלב בחיי הבחור, כאשר הפעילות כולה מכוונת בדיוק למטרה זו: לוודא שכל בחור מקבל חיזוק ויחס אישי, ומתחבר רגשית וחוויתית להיות בן-ישיבה בכל רמ"ח ושס"ה, מתוך חיבור נפשי פנימי ועוצמתי.

אחרי שנים של בנייה ופיתוח - הפתרון כבר כאן!

מעכשיו, הכל תלוי בנו!

הנוסחה המנצחת

זו המעטפת האדירה והעוצמתית העוטפת את הילדים שלנו! בישיבה, בבית, בקהילה
לאחר שנים של פעילות אינטנסיבית, רצופת התייעצויות בבתי מאורי הדור, גדולי ישראל זי"ע ויב"ח שליט"א, נמצאה בס"ד הנוסחה הבדוקה והמנצחת: פעילות האיחוד כולה, על כל גווניה וענפיה, מתמקדת בשלושה מטרות יסודיות: **נח"ת**.

נשמה

ליצוק חיבור פנימי, נפשי ורגשי, בדרך המסורה לנו מדור דור
באמצעות כינוסים, טיולים ואירועים מיוחדים, המשלבים חוויה קהילתית-רוחנית עוצמתית ומחזקת

חינוך

להעניק לכל בן ישיבה חיבור פנימי ומשמעות אמיתית
באמצעות תוכניות לימוד, מפגשים חברתיים וקשר אישי עם הרכזים

תמיכה

להעניק לכל בן ישיבה את הידיעה הברורה שלכל בעיה שמתעוררת יש כתובת ויש פתרון
באמצעות מערך הרכזים והפעילויות, לצד מוקד ייעוץ והכוונה לכל שאלה, תמיכה רגשית, סיוע בסידור ישיבות, סדנאות הנחיית הורים ופרויקט "לב בנים" לנוער מתמודד

נטועים	מקדשי שביעי	רכזי קהילות	סדנאות להורים
חברת ערב לילדים מגיל 11 ומעלה	מפגשי לימוד וחיזוק בליל שבת	קשר אישי-חברי עם הבחורים מחוץ למסגרת הישיבה	הדרכה ותמיכה, סדנאות יומי עיון בנושאי חינוך
משיבים	ישיבת בין הזמנים	טיולים ונסיעות	אירועים מיוחדים
איש חינוך תומך בישיבה גדולה	סדר יום תורני ומתן שכרה בצידה	הדגל של בין הזמנים: חוויה מרעננת ומחזקת	כנסי חיזוק מעצימים ומעמדי סיומי מסכתות
מגזין 'שבת'	סידור ישיבות	מוקד ייעוץ	לב בנים
תוכן ערכי מחזק	מציאת מסגרת מתאימה	תמיכה באתגרים וקשיים	ליווי מקצועי לנוער מתמודד

מסילות בלבבם	הכשרה מקצועית לרכזי האיגודים
בניית התשתית ההשקפתית לחיים רוחניים מלאי משמעות, כולל הכשרה מקצועית לרכזים	מתן כלים מקצועיים למוסרי הנפש למען דור העתיד

"אם אין קמח אין תורה"

כדי להחזיק את המעטפת העוצמתית הזו צריך משאבים עצומים!

האיחוד במספרים:

סוג פעילות	מספר קהילות/ישיבות	מספר ערים בארץ	מספר רכזים / פעילים	מספר בחורי ישיבות
מסילות (שיעור"ג ישיב"ק)	81	18	102	1,500
נטועים (כיתה ח')	140	22	210	4,500
לב בנים	38	3	11	250
ביקורים בישיבות	270	22	520	15,000
מקדשי שביעי	165	21	170	14,500
משיבים	90		100	
מוסר	250	19		12,050
ייעוץ		ארצי	12	1,200

המסגרת ששומרת מחוץ לישיבה

הרה"ג ר' יוסף קורלנסקי שליט"א

משגיח ישיבת בית מדרש עליון מראשי ועדת הרבנים של איחוד בני הישיבות בארץ ישראל

כאשר רוצים לשמור על דבר בשלמותו, יש לשים סביבו מסגרת שתגן עליו מפני פגיעה. הישיבות הקדושות, המתנססות לתפארה ברבבות תלמידיהן, הן המסגרת האיתנה והיציבה להעמדת ליונות של בני תורה, ועל ידיהן מתקיימת ההבטחה "לא תשכח מפי זרעו".

אולם, ישנן תקופות בשנה שבהן בחורי הישיבה אינם במסגרת הישיבה. אכן, בתי ישראל החרדים לדבר ה' הם המסגרת שבה כל אחד יונק את המסורת שההורים מנחילים לילדיהם, ו"גירסא דינקותא" מושרשת עמוק בלב כל בן ובת החרדים לדבר ה'. עם זאת, כיוון שהיום העולם כולו מקושר וכולם נמצאים בקשר מתמיד, נדרשת תוספת למסגרת הקיימת וחיבור ושייכות מעשיים של כל צורב צעיר גם בימים שבהם הוא נמצא מחוץ לישיבה, בימי בין הזמנים וימי הפגרה.

ברוך ה', זכה 'האיחוד' שבראשו עומדים רבתינו אדירי התורה, רבינו מרן ראש הישיבה הגאון רבי משה הלל הירש שליט"א ומרן ראש הישיבה הגאון רבי דוד כהן שליט"א, המתוונים את הדרך שיש ללכת בה, והכל יישק על פיהם.

במצב זה ניצבת בגאון ובתפארת מסגרת האיחוד, הקיימת כמעט בכל קהילה וקהילה ברחבי ארץ הקודש, ומשייכת את בני הקהילה הצעירים - בני הישיבות - למסגרת הקהילה.

התועלת בכך רבה לבני הישיבות בכל הרבדים, וכל אחד נהנה ממנה בכך המתאים והנצרך לו. אם זה עצם תחושת השייכות, אם זה הקשר האישי עם אברך בן הקהילה שהוכפך לאח בוגר של הצורב הצעיר, ואם זו האפשרות לנפוש ולהתאווור באווירה של תורה עם בני ישיבות, וכן הלאה.

כמי שנמצא בתוך עולם הישיבות וגם קשור עם אברכי הקהילות המשמשים אוזן קשבת לבני הישיבות בקהילתם, אני נוכח לראות את התועלת הרבה שיש לבחורים מסוימים בקשר עם דמות מחוץ למסגרת הישיבה.

זכורני, בתחילת התהוות מסגרת האיחוד, כאשר הרה"ג ר' משה צבי קפלן שליט"א הציג את הרעיון והתועלת המעשית בשטח בפני הסבא מרן ראש הישיבה הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל, הוא מיד הכיר בנחיצות הדבר, חיזק ואימץ את הפעילות בו. לא זו בלבד, אלא שמרומי גילו, בשנות התשעים לחיי, טרח בימי בין הזמנים אב ובא לשאת דברים בשכונת רמות לבני הישיבות לקראת חודש אלול.

מה יקר ערכם של כל האברכים הנעלים שליט"א, שבכל מקום ומקום מנהלים את הפעילות בקהילתם, ושל כל האברכים מבני הקהילה השותפים להם! כמה יגיעות וטורח הם טורחים למען הרבים ולמען כל יחיד, הן במעשה והן בדיבור, אשרי חלקם!

איך זה עובד בפועל?

הרב **שמואל שטרנפלד** חבר וועדת ההיגוי: "אנחנו פועלים במקביל בשלושה מישורים: נשמה, חינוך ותמיכה, כאשר לכל אחד מהמישורים הללו יש אגף ייחודי. למשל, תכנית 'מקדשי שביעי' - אינה מהווה 'עוד' סדר לימוד. מדובר במפגש שבועי שבונה חיבור עמוק לאוירת השבת, לחברים, ללימוד בצוותא, לקהילה ולמהות של בן תורה. הבחורים לומדים ביחד, מתוועדים עם רכזי האיגודים המסורים, המשמשים להם כמו אחים גדולים. זו חוויה שבונה זהות עמוקה וחיבור פנימי.

בנוסף, אנחנו מפעילים מערך שלם של אירועים מיוחדים - ישיבות בין הזמנים, טיולים שנתיים, כנסי חיזוק. אבל הכל נעשה באווירה של קדושה והתעלות. המטרה היא לא 'להעביר את הזמן' - אלא לנצל את ימי בין הזמנים בכדי ליצור חוויות שנחקקות עמוק-עמוק בתוך הנפש פנימה, שבונות את החיבור הרוחני של הבחור".

איך מזהים ומטפלים במקרים מורכבים?

הרב **ישראל איראם** מנהל אגף הייעוץ: "בדיוק בשביל זה הקמנו את מוקד הייעוץ. יש לנו צוות מקצועי שעובד סביב

חניכה קודמים

ראיון מקיף וגלוי לב עם ראשי 'האיחוד' ומנהלי האגפים

מה עמד לנגד עיניכם כאשר נטלתם על עצמכם את המשימה להקים את האיחוד?

הרב **יהודה וייספיטש** יו"ר האיחוד: "העיירה בוערת. זו לא מליצה ולא דימוי! כשאנחנו מדברים על הסכנות הרוחניות של הדור הזה - אנחנו מדברים על מציאות מוחשית שאורבת בכל פינה. הורים יודעים את זה, מחנכים רואים את זה, והלב רועד. הקרירות שמנשבת בחוץ מתחילה לחלחל פנימה, והשאלה שמטרידה כל הורה היא פשוטה - איך מבטיחים שהילדים שלנו יישארו מחוברים?"

כשהתחלנו לחקור את העניין לעומק, גילינו תופעה מטרידה: יש המון בחורים מצוינים שעושים הכל 'נכון' - לומדים, מתפללים, מקיימים מצוות. אבל משהו בפנים, בנפש פנימה, לא תמיד מחובר. וכשאין חיבור פנימי עמוק, כשהכל נעשה רק מבחוץ - זה יכול להתפרק ברגע אחד של משבר".

איך באמת בונים את החיבור הפנימי הזה?

הרב **יוסף קורלנסקי** יו"ר וועדת הרבנים: "הבנו שצריך ליצור מערכת שרואה את התמונה המלאה. לא מספיק רק לימוד בישיבה, לא מספיק רק פעילות חברתית, לא מספיק רק ייעוץ כשצצה בעיה. צריך הכל ביחד - מעטפת שלמה שמקיפה את כל עולמו של בן הישיבה.

לצורך כך בנינו מעטפת שמתחילה ללוות את הבחור כבר מגיל 11, בתכנית 'נטועים'. אנחנו לא מחכים שתתעורר בעיה - אנחנו בונים תשתית. רכזי האיגודים בתוככי הקהילות, אברכים המתנדבים במסירות ראויה להערצה למען הצלת דור העתיד של בני הישיבות, עוברים הכשרה מקצועית על ידי האיחוד, המעניקה להם כלים מקצועיים להכיר כל בחור לעומק. הרכזים מזהים נטיות וכישרונות, מאתרים אתגרים בשלב מוקדם. מה שמאפשר לנו לבנות איתו קשר אמיתי ראשוני עם כל בחור, בכדי להבין מה הוא צריך כדי לצמוח".

השעון, מומחים שיודעים להקשיב, להבין, ולתת מענה מדויק. לפעמים יש צורך ביעוץ נקודתי, ולפעמים בליווי ארוך טווח. העיקרון המנחה שלנו הוא חד משמעי: לא מוותרים על אף בחור!

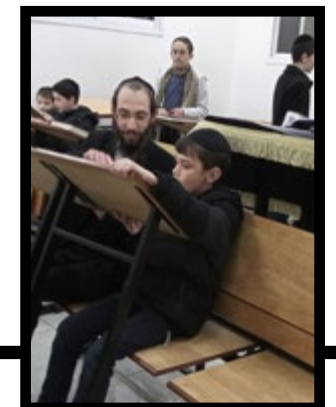
אבל פריצת הדרך האמיתית היא אגף 'לב בנים' שמצוי בשלבי ההקמה. כאשר גדולי ישראל שליט"א קראו לנו, הם זיהו וביקשו לתת מענה לצורך קריטי - יש נערים שנמצאים במצבים מורכבים, שעומדים על קצה התהום. הם מתמודדים עם אתגרים מורכבים וזהו חוב קדוש להציל אותם ואת דורותיהם. הצוות המקצועי שלנו יודע לאתר אותם, ליצור איתם קשר אישי, ולהוביל אותם בחזרה לדרך המלך."

איך משלבים את ההורים בתהליך?

הרב **ישראל ליוש** מנהל אגף סידור ישיבות: "זו נקודה קריטית. אנחנו מקיימים סדנאות להורים באופן קבוע.

מהם האתגרים העיקריים שאתם מתמודדים איתם?

הרב **מרדכי הומינר** חבר וועדת היגוי: "האתגר הגדול ביותר הוא להגיע לכל אחד ואחד. כל בחור הוא עולם

ומלואו, עם אתגרים ייחודיים משלו. יש לנו היום פעילות ב-22 ערים, אנחנו מטפלים באלפי בחורים. כל אחד צריך מענה מותאם אישית.

"מעבר לזה, יש את אתגר המשאבים. אנחנו מפעילים מערך עצום - מאות רכזים, תכניות, פעילויות. רק פרויקט 'לב בנים' עולה שלושה מיליון דולר בשנה. אבל כשאתה רואה בחור אחד שניצל, שמצא את דרכו בחזרה - אתה מבין שכל שקל שווה פי כמה וכמה."

כיצד אתם רואים את העתיד?

הרב **אהרן וגשל** חבר וועדת ההיגוי: "החזון שלנו הוא שכל בן ישיבה בארץ ישראל יקבל את המעטפת המלאה הזו. אבל זה הרבה מעבר למספרים ולסטטיסטיקות. אנחנו רוצים שכל בחור יחוה את השמחה האמיתית בחיי תורה, את החיבור הפנימי העמוק. כי זה מה שיחזיק אותו מול כל האתגרים.

כשאנחנו מסתכלים על הטבלאות - רואים מספרים מרשימים: 378 קהילות, 893 רכזים, 28,225 בחורי ישיבות. אבל מאחורי כל מספר יש נשמה. יש בחור שמחפש משמעות, שזקוק לחיבור, שרוצה להרגיש שייך.

כל פעילות האיחוד מכוונת לאותה מטרה: אנחנו

מבינים שהאתגר האמיתי הוא לבנות חוסן פנימי. כשבחור מרגיש מחובר, כשיש לו משמעות פנימית בלימוד, בתפילה, בחיי תורה - הוא חזק יותר מול הפיתויים.

הרב **יהודה וייספיט**: דרך תכנית 'מסילות', למשל, אנחנו עובדים על בניית תפיסת עולם עמוקה. הבחורים לומדים להבין את המשמעות של היותם בני תורה, את העומק שבחיי רוחניות. זה לא רק הכללים וההלכות, המותר והאסור, אלא בעיקר 'מה אנחנו רוצים להיות', לאן פנינו מועדות, מה השאיפה שלנו, מה התפקיד, איפה טמונה המשמעות ואין מוצאים טעם.

כשאנחנו אומרים 'חיך קודמים', אנחנו מתכוונים שהאחריות שלנו לעתיד הרוחני של ילדינו קודמת לכל. זו לא עוד פעילות, זו לא עוד תכנית - זו מערכת שלמה שנבנתה בהכוונת גדולי ישראל, שמטרתה אחת: להבטיח שהדור הבא יישאר מחובר.

וכשאנחנו רואים את התוצאות - בחורים שמוציאים את דרכם, שמתחברים מחדש, שמגלים את העומק והמשמעות בחיי תורה - אנחנו יודעים שכל המאמץ שווה. כי בסופו של דבר, מדובר כאן בעתיד הרוחני של הילדים שלנו, של בני הישיבות, של עם ישראל.

אנחנו לא מתעלמים מן הסכנות הרוחניות.
אנחנו כועלים למען העתיד הרוחני של ילדינו!

**במעמד התפילה
וזכנו לגדל**

בזמן המסוגל, בערב חג השבועות לאחר חצות היום, מרן ורבנן גדולי ישראל שליט"א יתכנסו לשפוך שיח בתפילות ותחנונים למען עתידם הרוחני של ילדינו!

שנזכה לבנים צדיקים!

תנו ל'איחוד' את הכוח לשמור על עתיד הדורות!

073-382-8280

מידה כנגד מידה
שלא תשתכח תורה מפי זרעו
ויראה דורות ישרים מבורכים ההולכים בדרך התורה והיראה.

קריאת ההצלה

מאת מרנן ורבנן גדולי ומאורי הדור שליט"א

בס"ד

בימים טרופים אלה, כאשר סכנות רוחניות אורבות והגיסיונות מתגברים, פונים אנו אליכם בקריאה נרגשת לתמוך ולתת כתף למפעל 'האחדות' הפועל גדולות ונצורות למען חיבור נפשים של בני הישיבות לדרך התורה בנועם, מתוך חיבור-לב פנימי, ופועלים גדולות ונצורות להעניק לבני הדור הנזקקים לכך מענים ופתרונות חינוכיים באופן התואם לאתגרי השעה - ההל כגיל הצעירות ועד לנישואיהם והקמת ביתם.

הנערות ועד לנישואיהם והקמת ביתם.

ונהיגא כי מי אשר ייטול חלק במפעל קודש זה, תעמוד לו הזכות במידה כנגד מידה שלא תשתבח תורה מפי זרעו ויראה דורות ישרים מבורכים ההולכים בדרך התורה והיראה.

[illegible]

אמץ בחור

נענים עכשיו לקריאת ההצלה של גדולי הדור
ומחזיקים בחור מעת כניסתו לגיל הנערות ועד נישואיו

- ליווי אישי צמוד של רכז מקצועי
- תכניות העשרה והעצמה המותאמות לכל שלב
- מעטפת חינוכית מקיפה בישיבה ובקהילה
- רשת תמיכה וביטחון בעת משבר
- חיבור עמוק ופנימי לדרך התורה והיראה

**וזוכים לברכתם ותפילתם של
מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א
על עתידם הרוחני של הילדים
במעמד 'וזכנו לגדל'**

חייגו לטלפון המוקד: או בנדרים פלוס

073-382-8280

